

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
praxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Motiva varia disponentia ad summam Peccati Detestationem,
Contritionem, & vitæ Emendationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

Motiva Varia.

*Disponentia ad summam Peccati Detestationem,
Contritionem, & vitæ Emendationem.*

Considera Dei Majestatem, potentiam, bonitatem, ac dignitatem infinitam, per Peccatum læsam, spretam, & contemptam, Et tamen summâ benignitate ad nos clamat, *Nolo mortem Peccatoris, sed magis ut convertatur, & vivat.* Quis Rex aut Princeps subditum rebellem, & læsæ Majestatis reum tam benignè ad veniâ admitteret?

Peccatum quippe mortiferum, est aversio à Deo summo, æterno, & infinitè Bono, simulque conversio ad Creaturam in se vilem, & infinitè à Deo distantem, adeoque peccatum summum est malorum quod homini potest accidere.

Peccatum est animæ nostræ lethale Venenum, quod dæmon propinat in pateris aureis, ne illius malitia, & damna ex eo secutura nobis appareant.

Peccatum est horrenda Catena, & compedes, quibus anima constricta in barathri profundum pertrahitur.

Peccatum est nefaria Proditio, quam homo rebellis machinatur adversus legitimum suum Regem ac Dominum, quasi claves civitatis, id est, animæ suæ possessionem tradens dæmoni hosti capitalissimo.

Peccatum est grave Pondus, quod nec cælum retinere, nec terra potest, sed infra terram ad abyssum tartari cum peccatore descendit.

Peccatum constituit nos desertores Dei, ac Salvatoris nostri, cui datam in Baptismo fidem, & obedientiam per peccatum violamus.

Imo

Imo peccatum, teste Apostolo, Filium Dei conculcat, & Sanguinem testamenti pollutum ducit, & Spiritui gratiæ contumeliam facit.

Peccatum tristissimo nos Exilio in perpetuum mulctat, dum à patriis paradisi sedibus in profundissima inferorū relegat, amissā namque Dei gratiā, simul perijt hæreditarium ius regni cælestis.

Peccatum est fædissima animæ Lepra: nam quemadmodum morbus lepræ corporibus adimit omnem speciem, robur, & vigorem; ita peccatum omni pulchritudine animam privat, & omne virtutum robur elidit.

Peccatum omnia bonorum operum Merita destruit ac dissipat, quantumvis vita sanctissime acta, & omni virtutum genere cumulata fuerit: Efficit quoque ut nihil eorum quæ agis in statu peccati per se conducatur ad præmium vitæ æternæ: Ad hæc, privat nos Communionem bonorum operum quæ in Commune fiunt ab Ecclesia Catholica dum in illo statu versamur.

Quid plura animi & corporis damna proponam? Peccatum si inveteratum fuerit, præcipitat animam tanta vi in miseriarum omnium pelagum, ut jam tradatur in reprobum sensum, qui cumulus est omnium malorum.

Peccatum sæpe corpora sana, & robusta deijcit, ut tarda fiant, segnia, deformia, & inepta honestis exercitationibus, ut vitam trahant brutis simillimam.

Peccatum potentissimos quosq; magnitudine et honoribus sæpius exuit, æquissimū quippe est, ut qui divinis honoribus tantum derogarunt, ipsi quoq; vicissim jacturā similem faciant, quod Saulis, & tot Regum exemplis Scriptura confirmat.

Peccatum aufert læticiam cordis, quæ est vita hominis, inquit sapiens: inserit autem angores,

602 Pars 3. tit. 6. Resolutiones practica ad &c.
ac tristitiam quæ exsiccat ossa, itaque vitam
insuavem, ac mortis instar facit.

Peccatum sæpe iusto Dei iudicio mortem ac-
celerat, & in visceribus nostris, nobis insciis,
colligit tabem ac perniciem. Ex quo factum est,
ut plures, male factis ad extremum id exigenti-
bus, morte repentinâ sint extincti, atque ultri-
cibus inferorum flammis addicti.

Tanta sunt peccati damna, & tanta malitia
contra divinam bonitatem, ut iustissimû sit illud
dictum S. Anselmi Archiep. Cantuar. Si hinc Pec-
cati horrorem sine pœna, & inde Inferni dolo-
rem sine culpa, mihi propositum cernerem, ne-
cessitas autem imponeretur alterutrum deligen-
di: mallet, inquit, purus à peccato & innocens
gehennam intrare, quàm peccati sorde pollutus
Cælorum regna tenere, *lib. de beatitudine c. 190.*
Idem constat de S. Edmundo Archiepisc. itidem
Cantuariensi, cujus ea vox erat; Mallet infli-
re in rogam ardentissimum, quam peccatum ul-
lum sciens admittere in Deum meum. S. Ludo-
vicus Rex Gallorum, ab ineunte ætate hoc sibi
meritò semper persuasum habebat, Potius mori,
quam peccare.

Cum peccatum sit tot rationibus supra quam
dici, aut credi possit detestandum, ac reformi-
dandum, extremæ sanè dementiæ est, vel mo-
mento temporis, in statu tam periculoso perma-
nere, hoc est, in separatione à Deo, in faucibus
Dæmonis, in portis Inferni, in medijs malorum
immemorum agminibus, inter mille discrimina
damnationis æternæ.

Hinc ulterius patet, quam ingens sit utilitas
Confessionis, & seriæ Pœnitentiæ. 1. Quia hæc ad-
fert Remissionem omnium peccatorum, etiam
gravissimorum. 2. Aufert reatum & debitum pe-
narum

Part 3. tr. 6. Resolutiones practicae ad Cc. 603
narum æternarum, & sæpe pœnarum tempora-
lium, quas Deus peccatoribus in hac vita infligit,
3. Cauſat Reviviſcentiã omnium bonorum ope-
rum, & meritorum, quæ prius in ſtatu gratiæ fa-
cta, per ſecutum peccatũ mortale ſine pœnitentia
in perpetuum extincta fuiſſent. 4. Reſtituit
conſcientiæ pacẽ & ſerenitatẽ per peccata abla-
tam, cum magna, & sæpe valdè ſenſibili animi
conſolatione. Denique reparat omnia peccati
damna ſuperius memorata, & reſtituit ſtatum
gratiæ, quod quia ſummum eſt, & nunquam ſa-
tis æſtimabile hominis bonum, illius utilitatẽ ac
dignitatẽ paucis punctis exponam, ut clarius
appareat quanti momenti ſit ſtatum illum per
Pœnitentiam acquirere, & acquiſitum inviolabi-
liter retinere.

Quam ingentis momenti ſit Status Gratia.

Status gratiæ eſt Pignus vitæ beatæ & immor-
talis, quinimo initium ac radix cœleſtis gloriæ.

Gratia illa eſt Theſaurus electorum, & fons
omnium cœleſtium bonorum.

Gratia eſt magnæ Regiæ veſtitus deauratus,
et prima ſtola gloriæ ab ipſo Spiritu Sancto ela-
borata per quam anima tam formoſa, tamque
gratioſa ante oculos Dei ſtatuitur, ut eam in fi-
liam adoptet.

Gratia tantum bonum eſt, tantus honor, tan-
ta dignitas, ut omnia id genus bona huius vitæ
infinite ſuperet: adeo ut omnis boni ac felicitatis
ſeminarium cenſeri debeat.

Gratia namque arctiſſimè hominem Deo de-
vincit, aſtringit, et unit, ut quaſi unus cum Deo
efficiatur, ut loquitur Apoſtolus.

Gratia animam conſtituit Chriſti ſponſam,
Patris